

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Concilia Galliæ Narbonensis

Baluze, Etienne

Parisiis, 1668

II. Præceptum Karlomanni Francorum Regis pro Ecclesia Narbonensi. Ex authenticis, quod extat in archivo Archiepiscopi Narbonensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14646

ad iamdictum locum pertinentium nostrum firmitatis gratia superaddidissimus Præceptum. Præcipientes igitur iubemus ut omnes villæ, id est, Buxiniantus, & Palairacus, Civizianus, & Mansiones, & Villare, singulariter cum omnibus possessionibus ad præfatum locum in quibuscumque Comitatibus, sicut in eodem loco justè & rationabiliter per hoc nostrum Præceptum permaneant, & Ecclesiæ quæ in villis eorum sunt, in eadem potestate similiter permaneant, & immunitatem etiam nostram similiter habeant, sicut in nostro veteri Præcepto continetur. Et ut hæc ita justè conserventur, manu nostra subter firmavimus, & anulo nostro insigniri iussimus.

Signum Karoli gloriosissimi Imperatoris Augusti.

Audactus Notarius ad vicem Gardini recognovit.

Datum VIII. Kal. Novembris, Indictione decima, anno XXXVII. regni Domini Karoli Imperatoris in Francia, & imperij ejus primo. Actum Eledione villa in Dei nomine feliciter. Amen.

I I.

Præceptum Karlomanni Francorum Regis
pro Ecclesia Narbonensi.

*Ex authentico, quod extat in archivo
Archiepiscopi Narbonensis.*

IN nomine Domini Dei æterni & Salvatoris nostri Iesu Christi. Karlomannus gratia Dei Rex. Si sacris ac sanctis locis divino cultui mancipatis aliquid de rebus regni nostri seu facultatibus conferre studemus

studemus, non solum in hoc regiam exercemus con-
 suetudinem, sed maximum regni nostri munimen
 auxiliante divina gratia esse nullatenus dubitamus.
 Quapropter noverit omnium fidelium sanctæ Dei
 Ecclesiæ nostrorūque tam præsentium quàm &
 futurorum sollertia quia accessit ad clementiam se-
 renitatis nostræ Sigebodus sanctæ matris Narbonen-
 sis ac Redensis Ecclesiæ Archiepiscopus, & innotuit
 nobis de paupertate sui episcopatus, & quemadmo-
 dum sua sedes & penè omnes Ecclesiæ ejusdem civi-
 tatis ruinæ jam proximè existebant, ita ut per ipsi
 nullatenus possent restaurari; narrans etiam quali-
 ter jamdudum deprecante Domino Apostolico Io-
 hanne apud Trekas civitatem per genitorem no-
 strum piissimum Regem Lhudovicum quædam re-
 ceperit ad augmentum suæ Ecclesiæ beneficiola à
 se suisque successoribus perpetualiter obtinenda.
 Cujus petitionem necessariam & rationabilem esse
 cognoscentes, placuit celsitudini nostræ, pro remedio
 animæ genitoris nostri & nostræ, atque pro tanta
 deprecatione Apostolici Iohannis, seu & karissimi
 nostri venerabilis Abbatis Hugonis, quatinus ad
 eandem Ecclesiam sancti Iusti & sancti Pastoris,
 Leonon & sancti Pauli Confessoris, ubi ipse venera-
 bilis vir corpore requiescit, abbatiam sancti Lauren-
 tii, cum omnibus suis cellulis & villis atque terminis,
 cum summa integritate locorum, veluti in Præce-
 ptis monachorum ab antecessoribus nostris piissi-
 mis Regibus factis, perpetualiter concederemus; eo
 videlicet tenore, ut stipendia monachorum ibidem
 regentium juxta vires Præfulis non deficient. Con-
 cedimus præterea medietatem salinarum, telonei,
 portatici, & rasicæ, atque pascuarij ad eandem præ-
 fatam Ecclesiam, tam in Narbonensi quàm in Re-
 donensi Comitatu, undecunque Comes vel ejus Missus

receperit vel recipere debuerit aliquid exactio-
 Donamus etiam fiscos juxta Bassianum villam qui
 vocantur Cesaranus & villa Arsegij. Concedimus
 etiam ipsi Ecclesiæ, in Redensi Comitatu, villam
 quæ dicitur Limosus, cum suis Ecclesiis, & sanctæ
 Eulaliæ, atque Flactiano, vel cum omni sua integri-
 tate, ac membris sibi pertinentibus, atque farinariis,
 Donamus etiam ibi Villam longam, cum sancti Feli-
 cis Ecclesiam, & cum suis omnibus villaribus atque
 adjacentiis cunctis. Si verò infra istas villas homi-
 nes hostolenses vel Hispani fuerint, quicquid jus fis-
 ci inde exigere debet, totum ad opus sanctæ matris
 Ecclesiæ Narbonensis jure perpetuo concedimus
 obtinendum. Fiscos verò qui sunt in Biterrensi
 Comitatu, sancto Paulo Confessori à longo tempo-
 re collatos, & à potestate comitali injustè usurpa-
 tos, plenissimè reddidimus, atque eidem Ecclesiæ,
 sicut dignum est, per hoc nostræ auctoritatis Præ-
 ceptum confirmavimus: per quod decernimus atque
 jubemus ut nullus judiciariæ potestatis, nec ullus ex
 fidelibus nostris, in Ecclesias aut loca quæ deinceps
 jure & potestate ipsius Ecclesiæ divina pietas voluerit
 augere, ad causas audiendas, vel freda ceu tributa
 exigenda, aut mansiones vel paradas faciendas, aut
 fidejussores tollendos, aut homines ipsius Ecclesiæ
 tam ingenuos quàm servos distringendos, aut ullas
 redibitiones aut illicitas occasiones requirendas, no-
 stris futurisque temporibus ingredi audeat, vel ea
 quæ suprâ memorata sunt penitus exigere præsu-
 mat; sed liceat memorato Præsuli suisque successo-
 ribus sub nostra defensione quietè residere & nostræ
 parere jussioni. Et quicquid jus fisci exinde exigere
 poterat, totum nos pro æterna remuneratione et-
 dem concedimus Ecclesiæ, ut perpetuis temporibus
 Clericis ibidem Deo servientibus proficiat in aug-

mentum; quatenus rectores ipsius Ecclesiæ cum omnibus ad se pertinentibus, cum Clero & populo sibi subiecto, pro nobis ac totius regni nostri stabilimento Domini misericordiam alacriter exorare delectet. Et ut hoc Præceptum nostræ auctoritatis inviolabile æternum obtineat vigorem, manu propria subterfirmavimus, & anulo nostro insigniri iussimus.

Signum Karlomanni gloriosissimi Regis.

Norbertus Notarius ad vicem Vulfardi Archiepiscopi recognovit.

Datum pridie Nonas Junij, anno tertio regni Karlomanni gloriosissimi Regis, Indictione XIII. Actum apud Pauliacum vicum in Dei nomine feliciter. Amen.

Hugo venerabilis Abba hoc ambassiavit.

III.

Præceptum Regis Karlomanni
pro Ecclesia Aurelianensi.

Ex Chartulario Ecclesiæ Aurelianensis.

IN nomine Dei æterni & adjutoris nostri Jesu Christi. Karlomannus gratia Dei Rex. Scripturam divinarum fluentia sedulo requirentibus ingenio, necnon promulgata canonum sollicitè relegentibus, perfacilè patet quòd quicumque Principum militatibus ecclesiasticis consulunt, non solum rei publicæ stabilimenta, quæ permaximè sunt necessaria, construunt, verùm etiam æternæ beatitudinis inenarrabile præmium sibi præparant possidendum. Compertum siquidem, non solum Episcoporum, sed etiam illorum, ad quorum notitiam quæ inferius